

in bodo s pridom posegli po njej tudi nebotaniki. V uvodnem delu bralec najprej spozna položaj Alp in klimazonalno vegetacijo. V nadaljevanju sta od dejavnikov prirodnega okolja obširneje predstavljena podnebje in kamnine ter na kratko prsti.

Osrednje poglavje uvodnega dela predstavlja prikaz rastlinskih združb brezdrvesnega, visokogorskega pasu. V njem so zajete grmovne združbe ob zgornji drevesni meji, traviščne združbe do ekstrasonalnih združb. V poglavju so po besedah prevajalca dokaj upoštevana tudi domača spoznanja. Tako smo dobili na enem mestu dokaj popoln pregled vegetacije visokogorskega sveta pri nas, kar je pomembno tudi za geografijo gorskih predelov. Uvodni del zaključuje poglavje o nastanku Alp in njihove flore.

Glavni del knjige je posvečen opisu posameznih rastlin. Te so razvrščene po ustaljeni sistematiki od lišajev, mahov in golosemenk do kritosemenk. Vsaka rastlina je predstavljena s kratkim opisom in podatki o njenem rastišču. Pri lokalizaciji rastišč je pri večini rastlin, ki ne rastejo pri nas, to tudi označeno.

Z besednim opisom so ozko povezane risbe in barvne fotografije posameznih rastlin na štiriinštiridesetih tablah. Ene in druge na zelo nazoren način tudi vizualno predstavijo alpske rastline. Razprostranjenost posameznih rastlinskih vrst prikazuje oseminštirideset kart, ki so verjetno zaradi tehničnih razlogov uvrščene na koncu knjige. Nekaj kart in diagramov je med tekstem in ga smiselno dopolnjuje. V knjigo je uvrščen tudi seznam naših zavarovanih rastlin, zaključuje pa jo seznam slova.

Prevod je opravljen zelo skrbno. Stavki so tekoči in jedrati ter skoraj brez tujk. Iskanje slovenskih izrazov je bilo verjetno včasih težko in bi bilo morda ponekod bolje izjemoma ostati pri mednarodnem izrazu (npr. na str. 14 kar makroklima namesto veliko podnebje). Tudi pri nekaterih oznakah ekstrasonalnih združb bi bilo dobro dodati še dopnilo (npr. na str. 31 rastle snežnih tal, ali na str. 34 rastle melišč). Vendar celotnega besedila to ne moti.

S prevajalcem si želimo, da bi bil prevod res korak k delu, ki bi ga zasnovali in napisali domači raziskovalci rastja v našem alpskem svetu. Ti so vložili že dosti truda in zbrali veliko gradiva, ki bi lahko služilo ne samo za domačo knjigo o rastlinah v gorskem, temveč tudi v primorskem in dinarskem svetu itd. Na ta način bi dobili popolnejšo sliko o rastju pri nas, kar bi dopolnilo tudi geografsko podobo Slovenije.

F. Lovrenčak

Habe F., 1980, Predjama — grad in jama, Postojna, 43 strani teksta, 23 barvnih fotografij, 3 reprodukcije starih grafik Predjamskega gradu, format knjižice je 12x 18,5 cm.

To je turistični vodič, ki ga je izdala in založila turistična in hotelsko organizacija Postojnska jama. Naklada knjižice je 7000 izvodov in je izšla v slovenskem, angleškem, nemškem, italijanskem in nizozemskem jeziku. Avtor je knjižico razdelil na naslednja poglavja: od Postojnske jame do Predjame, Predjama v svoji preteklosti, turistična pot po gradu, Predjamski podzemski svet, kratek oris predjamskih rogov, razvoj predjamskega turizma, izleti iz Predjame in sklepna beseda. Na koncu knjižice je tudi pregled najpomembnejše literature o Predjami. Sledi več strani z barvnimi fotografijami in reprodukcijami starih risb Predjamskega gradu, ki izčrpno prikazujejo ta historični in naravni biser naših krajev. Avtor je poleg zgodovine in legend o Predjami na privlačen način opisal podzemlje predjamskih rogov. Knjižica znatno prerašča okvire zgolj turističnega vodiča, saj nam ob obilju zanimivih informacij slika v zgoščen obliki pokrajino in življenje v njej. Lahko si želimo le še več takih publikacij, ki posredujejo tudi naše izsledke najširši javnosti.

Milan Orožen-Adamič